

Arrest

nr. 212 036 van 6 november 2018
in de zaak RvV x

In zake: x *alias* x

Gekozen woonplaats: x

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat x *alias* x, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 25 oktober 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 oktober 2018.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Z. CHIHAOUI en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Eritrese nationaliteit te bezitten, en geboren te zijn te Assab [Eritrea] op 25/07/1999. Op de leeftijd van 6 verliet u, samen met uw moeder en broer, Eritrea, en gingen jullie naar Khartoem, Soedan. Uw moeder overleed wanneer u 8 jaar oud was, en u verbleef sindsdien bij de vriendin van uw moeder, en nadien bij haar dochter. U huwde in het jaar 2017 met H.J.M.. U woonde te Khartoem tot juni 2017, en verliet toen het land om naar Ethiopië te gaan, alwaar een smokkelaar u hielp bij het verkrijgen van een valse Ethiopische identiteitskaart. Op basis van deze identiteitskaart, verkreeg u een Ethiopisch paspoort, waarmee u een visum aanvroeg om naar Frankrijk te reizen.

U verliet Ethiopië op 29/12/2017 en reisde per vliegtuig naar Frankrijk. U reisde vervolgens per bus naar België, waar u aankwam in januari 2018. U werd op 25/05/2018 opgesloten in een gesloten centrum,

met het oog op uw verwijdering. De Ethiopische autoriteiten leverden een laissez-passer af op uw naam op 24/08/2018. U diende een eerste verzoek om internationale bescherming in op 27/08/2018.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een ‘gegronde vrees voor vervolging’, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Er dient vastgesteld dat uw, door u geopperde, Eritrese nationaliteit en herkomst, geenszins geloofwaardig, noch aannemelijk bevonden worden.

Vooreerst kunnen uw verklaringen met betrekking tot uw beweerde Eritrese herkomst uit de stad Assab opgemerkt worden. U verklaarde geboren te zijn in de stad Assab, en er gewoond te hebben tot de leeftijd van 6 jaar, toen u in het jaar 2005 samen met uw broer en uw moeder Eritrea zou hebben verlaten (zie notities CGVS, p. 11 en 20). Gevraagd waar in Eritrea de stad Assab ergens is gelegen, antwoordde u het niet te weten, en verwees u naar uw jeugdige leeftijd op het moment dat u het land zou hebben verlaten (zie notities CGVS, p. 11). Gevraagd of u de zoba (grootste administratieve indeling te Eritrea, vergelijkbaar met een provincie – zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) kent in dewelke Assab gelegen is, antwoordde u ontkennend. Gevraagd of Assab gelegen is te midden van bergen, dan wel eerder in woestijnachtig gebied, en of Assab bijvoorbeeld aan de zee gelegen is, dan wel in het Eritrese binnenland, antwoordde u zich zelf niet eens te herinneren hoe de regio eruit zag. U gesteld dat, ook al zou u op de leeftijd van 6 de stad hebben verlaten, zich toch zou moeten herinneren of de stad al dan niet midden de bergen gelegen is, dan wel in een woestijn, antwoordde u wederom het niet te weten. Dan maar gevraagd of Assab dicht bij andere landen gelegen is, antwoordde u opnieuw het niet te weten. Gevraagd in welke wijk van de stad u er woonde, antwoordde het vergeten te zijn. U kon evenmin enige naam van een wijk in de stad Assab noemen. Gevraagd wat u zich dan eigenlijk wel herinnert van uw eerste zes levensjaren, antwoordde u zich niets te herinneren. Gevraagd of u zich dan nooit eens inlichtte over de plek waar u beweerdelijk vandaan komt, stelde u zichzelf de vraag bij wie u zich zou moeten inlichten, en verklaarde u enkel te weten dát u van Assab afkomstig bent. **Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, blijkt echter dat Assab een havenstad betreft, gelegen aan de Rode Zee, in woestijngebied. Zelfs al zou u reeds op de leeftijd van zes de stad hebben verlaten, dan nog is het geenszins aannemelijk dat u op geen enkele wijze de directe leefomgeving van de stad weet te omschrijven, en zelfs niet weet aan te geven dat de stad aan zee gelegen is, wanneer u gevraagd werd of de stad aan de kust, dan wel in het Eritrese binnenland gelegen is. Deze frappante onwetendheden klemmen des te meer, gezien u zich beweerdelijk wel zou herinneren hoe u met andere kinderen speelde in de wijk te Assab, dat er eens een huiszoeking plaatsvond in uw familiaal huis te Assab en u uiteindelijk samen met uw broer en moeder per wagen Eritrea verliet (zie notities CGVS, p. 14, 18 en 20). Dat u zich dit alles wel zou herinneren, maar niet weet aan te geven of de stad waar u woonde, midden de bergen lag, dan wel in een woestijn, aan de kust of in het binnenland, overtuigt niet.**

Ook uw verklaringen betreffende uw etnische herkomst, overtuigen niet en wijzen enkel op een Ethiopische herkomst. Gevraagd naar uw etnie, stelde u eerst niet te begrijpen wat een ‘etnie’, dan wel een ‘stam’ is (zie notities CGVS, p. 6). Op een later moment stelt u dan weer Tigre [fonetisch] te zijn. Gevraagd welke taal de Tigre spreken, gaf u aan dat dezen de taal de Tigrinya spreken (zie notities CGVS, p. 8) – **een antwoord waaruit eenduidig af te leiden valt dat u doelt op de etnische groep ‘Tigray’- die in de taal Amhaars eveneens als ‘Tigre’ wordt benoemd. Dat u zich, als Eritrese, zou identificeren als Tigray doet verder afbreuk aan de door u beweerde Eritrese herkomst. Immers, zoals ook te lezen valt in de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, spreekt het Tigrayvolk – dat in de gelijknamige regio te noord-Ethiopië woont, de taal Tigrinya. De stamleden die in het huidige Eritrea wonen, worden echter genoemd bij de naam van de taal – ‘Tigrinya’.**

De etnie die in Ethiopië genoemd wordt als de ‘Tigray’, betreft derhalve de etnie die in Eritrea ‘Tigrinya’ genoemd wordt. De ‘Tigre’ betreft een nog andere etnie, die voornamelijk in Eritrea en Soedan

wonen. Hun taal wordt eveneens 'Tigre' genoemd, en de Tigre zijn voornamelijk moslims. Dat u beweerde 'Tigre' [fonetisch] te zijn, hoewel u duidelijk doelde op 'Tigrinya', doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde Eritrese herkomst. Dat u voorts geen enkel woord Tigrinya meer weet te spreken, hoewel dit beweerdelijk uw moedertaal zou betreffen, alsook de omgangstaal met uw moeder tot zij overleed wanneer u 8 jaar oud was, is weinig aannemelijk, noch geloofwaardig (zie notities CGVS, p. 5 en 6).

Voorts legde u tegenstrijdige verklaringen af betreffende de herkomst en nationaliteit van uw ouders. Zo verklaarde u dat uw moeder geboren werd in Eritrea, maar in Ethiopië opgroeide, en er trouwde met een Ethiopiër, met name uw vader (zie notities CGVS, p. 8). Ter bevestiging gevraagd of uw vader Ethiopisch was, antwoordde u bevestigend. Gevraagd waar in Ethiopië uw moeder woonde, antwoordde u het niet te weten. U legde verder uit dat uw moeder in Ethiopië ging wonen, aldaar trouwde met uw vader, en uw vader in Eritrea ging werken, wanneer uw moeder zwanger was van u. Wanneer er op een later moment tijdens het persoonlijk onderhoud, gevraagd werd waar uw broer geboren werd, antwoordde u dat hij in Addis Ababa werd geboren (zie notities CGVS, p. 12). Gevraagd of het daar dan was dat uw moeder woonde, te Ethiopië, antwoordde u bevestigend. U geconfronteerd met de vaststelling dat u eerder verklaarde niet te weten waar in Ethiopië uw moeder woonde, antwoordde u enkel te weten dat uw broer daar geboren werd. Wanneer er op een later moment tijdens het persoonlijk onderhoud, gevraagd werd waar uw vader werd geboren, verklaarde u dan weer dat hij in Eritrea werd geboren (zie notities CGVS, p. 15). Gevraagd waar in Eritrea uw vader geboren werd, antwoordde u het evenwel niet te weten. Vervolgens verklaarde u herhalend dat uw vader in Eritrea geboren werd alsook zijn vader, maar de vader van uw moeder van Ethiopië afkomstig is. Gevraagd hoe het dan komt dat uw moeder vanuit Ethiopië naar Eritrea werd gedeporteerd, verklaarde u dat uw moeder Ethiopisch is, en uw vader Eritrees. U erop gewezen dat deze verklaringen volledig tegenstrijdig zijn aan uw eerdere verklaringen – waarbij u aangaf dat uw moeder uit Eritrea afkomstig was, en met een Ethiopiër – uw vader – huwde nadat ze naar Ethiopië verhuisde – verklaarde u dat het uw moeder was die Ethiopisch was. Gevraagd waarom zij dan naar Eritrea gerepatrieerd werd, verklaarde u – manifest tegenstrijdig aan uw eerdere verklaringen hieromtrent – dat haar echtgenoot Eritrees was, alsook haar vader. U nogmaals gewezen op de frappante tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen, en erop gewezen dat u net voorheen verklaarde dat de vader van uw moeder Ethiopisch was, antwoordde u uiteindelijk dat u het niet weet. Bovenstaande verklaringen betreffende de nationaliteit en herkomst van uw ouders, zijn danig uiteenlopend en tegenstrijdig, dat deze verder ernstig afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van uw beweerde Eritrese herkomst – en nationaliteit.

Voorts kwam uit uw verklaringen naar voren dat u niet weet wanneer Eritrea eigenlijk een onafhankelijk land werd, en blijkt u de onafhankelijkheidsoorlog tussen 1961 en 1991, te verwarren met het Ethiopisch-Eitrees grensconflict tussen 1998 en 2000. U verklaarde dat uw moeder in het jaar 1999 van Ethiopië naar Eritrea gerepatrieerd werd, gezien beide landen toen scheidden (zie notities CGVS, p. 9). Gevraagd wanneer Eritrea onafhankelijk werd, verklaarde u geboren te zijn in 1999, en enkel te weten dat uw moeder in datzelfde jaar, voorafgaand aan uw geboorte, naar Eritrea ging, 'wanneer er de problemen waren en de scheiding'. Opnieuw gevraagd wanneer Eritrea onafhankelijk werd, antwoordde u het niet te weten. Gevraagd of het voor of na uw geboorte was, verklaarde u zeker te zijn dat het ervoor was, gezien uw moeder vertrok [uit Ethiopië] wanneer beide landen zich afscheidden. U erop gewezen dat Eritrea de facto onafhankelijk is sinds 1991, en de jure sinds 1993 – 6 jaar vóór uw moeder beweerdelijk van Ethiopië naar Eritrea terugkeerde, antwoordde u enkel te weten dat uw moeder vertrok [uit Ethiopië] in 1999, en uw moeder u zei dat ze toen vertrok net omwille van de scheiding tussen beide landen. Deze verklaringen bevestigen enkel verder uw volledige onvertrouwdheid met de Eritrese geschiedenis, en afwezigheid van enige affiniteit met dit land. Dat u niet blijkt te weten dat Eritrea reeds een onafhankelijk land was, jarenlang voordat uw moeder beweerdelijk van Ethiopië naar Eritrea werd gerepatrieerd, en u stelt dat uw moeder u zou gezegd hebben dat ze naar Eritrea terugkeerde in 1999, omdat beide landen zich toen pas van elkaar afscheidden, is danig weinig geloofwaardig, noch aannemelijk, dat verder ernstig afbreuk gedaan wordt aan uw verklaringen omtrent uw beweerde Eritrese herkomst – en nationaliteit. Gevraagd of uw moeder beschikte over een Eritrese identiteitskaart, antwoordde u bevestigend, en verklaarde u dat u, na het overlijden van uw moeder, alle zaken van uw moeder – waaronder haar identiteitskaart, foto's en juwelen – kreeg (zie notities CGVS, p. 10). U voegde er echter aan toe niet meer te weten waar de identiteitskaart van uw moeder op heden is. Gevraagd waar en hoe u de zaken van uw moeder verloor, verklaarde u zich dat niet precies te herinneren (zie notities CGVS, p. 28). Gevraagd welke kleur de identiteitskaart van uw moeder had, verklaarde u dat deze wit was (zie notities CGVS, p. 10).

Gevraagd welke informatie erop stond, verklaarde u enkel te weten dat haar naam erop vermeld stond, en herhaalde u nogmaals dat de kaart wit was. U geconfronteerd met de vaststelling dat dat dan toch

geen Eritrese identiteitskaart geweest kan zijn, gezien deze blauw zijn van kleur (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), verklaarde u nogmaals dat het wel degelijk een witte kaart was, en voegde u er – uw vorige verklaringen bijstellend – aan toe evenwel niet te weten welk soort kaart het was (zie notities CGVS, p. 29). **Dat u eerst zonder aarzeling aangeeft dat uw moeder beschikte over een Eritrese identiteitskaart, om – nadat u geconfronteerd werd met de vaststelling dat Eritrese identiteitskaarten niet wit van kleur zijn – uw verklaringen simpelweg te wijzigen en te stellen dat u eigenlijk niet weet welke kaart het was, doet enkel verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u, in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, afgelegde verklaringen.**

U verklaarde voorts te zijn gehuwd te Khartoem, met H.J.M. (zie notities CGVS, p. 24). Gevraagd waar en wanneer u huwde, antwoordde u 'thuis'. Opnieuw gevraagd wanneer u huwde, verklaarde u anderhalf jaar geleden (zie notities CGVS, p. 25). Gevraagd naar een exacte datum, verklaarde u het evenwel vergeten te zijn. U erop gewezen dat uit het verslag van uw interview met een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken, blijkt dat u toen nog verklaarde ongehuwd te zijn, en u er de door u genoemde H.J.M. enkel als uw partner opgaf, maar niet als uw echtgenoot (zie Verklaring DVZ, p. 7, punt 14 en 15b), antwoordde u ontkennend, dat u wel degelijk gehuwd bent. Gevraagd waar u uw partner leerde kennen, antwoordde u in Soedan (zie notities CGVS, p. 25). U geconfronteerd met de vaststelling dat, hoewel u op heden verklaart anderhalf jaar geleden te zijn gehuwd met deze man [hetgeen zou betekenen dat u huwde omstreeks april 2017], u tijdens uw interview door een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken nog verklaarde deze man pas te hebben leren kennen in november 2017, antwoordde u wederom ontkennend, en stelde u dat er u toen enkel werd gevraagd wanneer u hem de laatste keer zag. Gevraagd of dat dan in november 2017 was, antwoordde u bevestigend (zie notities CGVS, p. 26). U geconfronteerd met de vaststelling dat u verklaarde Soedan verlaten te hebben in juni 2017, verklaarde u dat u uw echtgenoot het laatst zag op 18 juni 2017, maar u hem later nog telefonisch hoorde. U geconfronteerd met uw verklaring dat u hem het laatst gezien zou hebben in november 2017, antwoordde u wederom simpelweg ontkennend, en verklaarde u herhalend dat u hem een laatste keer zag in juni 2017. **Uw verklaringen ter verschoning van de tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen afgelegd voor het CGVS, en deze afgelegd voor de DVZ, overtuigen niet. Uw blote bewering dat de medewerker van de DVZ u enkel zou gevraagd hebben wanneer u uw echtgenoot een laatste keer zag, maar niet wanneer uw relatie met hem begon, overtuigt allerminst, daar deze vragen standaardvragen betreffen in de 'Verklaring DVZ', en er steeds wordt gevraagd naar de begindatum van een relatie, en niet naar het laatste toevallige contact met de partner. Dat u voorts aangaf dat de medewerker van DVZ u gevraagd zou hebben wanneer u uw partner een laatste keer zag, en u nadien deze verklaring opnieuw moet wijzigen wanneer het u daagt dat uw antwoord – november 2017 – nog steeds tegenstrijdig is met uw eerdere verklaringen, toont enkel het verzonnen karakter aan van de verschoningen die u aanvoert, ter opheldering van de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen.** U verklaarde voorts dat uw echtgenoot eveneens afkomstig is van Eritrea. Gevraagd van waar in Eritrea uw echtgenoot afkomstig is, verklaarde u dat hij in Soedan woonde, en u enkel weet dát hij van Eritrea komt (zie notities CGVS, p. 26). Gevraagd wanneer hij Eritrea verliet, verklaarde u het niet gevraagd te hebben. Gevraagd of hij u dan nooit vertelde over zijn afkomst, wat hij meemaakte en wie hij was, en of jullie dan nooit praatten over zo'n zaken, antwoordde u ontkennend, vaagweg, en nietszeggend dat 'het belangrijkste is dat jullie jullie leven leiden'. Gevraagd wat zijn stam, etnie, is antwoordde u enkel te weten dat hij Tigrinya praatte (zie notities CGVS, p. 27).

U verklaarde tevens dat uw moeder een zus heeft, en u dat vernam van de vriendin van uw moeder, bij u wie u te Khartoem inwoonde, na het overlijden van uw moeder (zie notities CGVS, p. 17). U verklaarde aan de vriendin van uw moeder te hebben gevraagd of u nog familie heeft in Eritrea, waarop deze zich zou geïnformeerd hebben bij andere Eritreeërs, en zou vernomen hebben dat uw tante in Eritrea overleden is. Gevraagd of u zelf ooit inlichtingen poogde in te winnen omtrent familieleden van u te Eritrea, antwoordde u ontkennend (zie notities CGVS, p. 18). Gevraagd of de tante waarover u sprak, kinderen had, antwoordde u bevestigend en verklaarde dat ze een zoon en dochter had, en u zich herinnert dat u als kind met hen samen speelde te Assab. Gevraagd of zij nog steeds te Assab wonen, antwoordde u het niet te weten. Gevraagd of u zich, dan wel de vriendin van uw moeder, daaromtrent inlichtte, antwoordde u ontkennend. U gewezen op uw verklaring dat de vriendin van uw moeder zich net inlichtte bij andere Eritreeërs omtrent familieleden van u te Eritrea, omdat u haar vroeg om zich in te lichten of u al dan niet nog familie heeft in Eritrea; en gevraagd waarom deze dan niet naar de kinderen van uw tante had gevraagd, verklaarde u vaagweg, geenszins verhelderend, en naast de kwestie, dat de vriendin van uw moeder later Soedan verliet en naar Saoedi Arabië reisde.

Bovenstaande verklaringen, waaruit een frappante onwetendheid en desinteresse naar voren komt betreffende de afkomst en geschiedenis van de man waarmee u beweerdelijk huwde anderhalf jaar geleden, alsook omtrent de vraag of u nog enige familieleden heeft in Eritrea,

wijzen opnieuw op een dermate onbekendheid en desinteresse uwentwege in het land Eritrea, dat verder afbreuk gedaan wordt aan niet enkel uw beweerde Eritrese herkomst –en nationaliteit, maar eveneens aan uw bewering gehuwd te zijn met een Eritreeër.

Niet enkel weten uw verklaringen betreffende uw beweerde Eritrese herkomst –en nationaliteit geenszins te overtuigen, evenmin weten uw verklaringen betreffende uw beweerd verblijf te Khartoem, als Eritrees vluchtelingen, te overtuigen.

U verklaarde Eritrea te hebben verlaten in het jaar 2005 en samen met uw moeder en broer naar Khartoem [Soedan] te zijn gegaan, waar u gewoond zou hebben tot uw vertrek naar Ethiopië in juni 2017 (zie notities CGVS, p. 20 en 21). Gevraagd of er in Khartoem rivieren of stromen zijn, antwoordde u ontkennend, verklaarde u dat er geen water is, en begon u opnieuw de wijken op te noemen die u net voorheen reeds vermeldde (notities CGVS, p. 21). Opnieuw gevraagd of er in de hele stad dan geen enkele rivier is, antwoordde u dat u 'niet de tour van de hele stad deed'. U erop gewezen dat uit uw verklaringen naar voren komt dat u gedurende 12 jaren (tot u ongeveer 18 jaar oud zou zijn geweest) onafgebroken in de stad Khartoem zou hebben gewoond, en dan toch wel verwacht kan worden dat u zou weten of er al dan niet een rivier door deze stad stroomt, verklaarde u vaagweg dat u 'verborgen' woonde, en u pas vanaf de leeftijd van 16 jaar begon buiten te komen. U erop gewezen dat zowel de Blauwe Nijl, als de Witte Nijl door de stad Khartoem stromen, en het geenszins geloofwaardig is dat u niet zou weten of er überhaupt enige rivier door de stad loopt, indien u er werkelijk onafgebroken gewoond zou hebben gedurende twaalf jaren, verklaarde u dat u de tijd niet had om zaken te zien of te horen, daar u in cafés werkte (zie notities CGVS, p. 24). **Uit de objectieve informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat de stad Khartoem gelegen is op de samenvloeiing van de Witte en de Blauwe Nijl, en de stad – opgedeeld door de twee rivieren - een driedelige metropool vormt met aan de ene kant Khartoum-stad zelf, Khartoum-Bahri en Omdurman – die samen de staat Khartoum uitmaken.** Gevraagd of u Omdurman kent, antwoordde u ontkennend, maar stelde u wel de naam 'gehoord' te hebben (zie notities CGVS, p. 21). Gevraagd of u Bahri kent, antwoordde u die naam nooit te hebben gehoord (zie notities CGVS, p. 23). Gevraagd of er enige bruggen zijn te Khartoem, antwoordde u ontkennend, en stelde u het niet te weten. Zoals ook blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde landkaart van de stadsdelen Khartoum, Omdurman en Bahri, zijn er meerdere bruggen te Khartoem, over zowel de Witte als de Blauwe Nijl. **Bovenstaande verklaringen, waaruit een frappante onbekendheid blijkt met Khartoem, doen ernstig en fundamenteel afbreuk aan uw beweerd 12-jarig verblijf in deze stad als Eritrees vluchtelingen. Dat u voorts deze onwetendheden poogt te verschonen door te stellen dat u niet veel buitenkwam, en u voor het overige niet veel tijd had om zaken te zien of te horen, daar u in cafés werkte, klemt des te meer, gezien u tijdens het interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken nog stelde niet te hebben gewerkt (zie 'Verklaring DVZ', p. 6 punt 12). U hiermee geconfronteerd, antwoordde u ontkennend dat u wel gezegd zou hebben dat u werkte. U uw verklaring letterlijk voorgelezen, antwoordde u enkel dat u wel werkte. Deze simpele post-factum ontkenning van de door u afgelegde verklaringen voor de DVZ – hoewel u aanvankelijk nog bevestigde dat dat interview goed was verlopen (zie notities CGVS, p. 2), weet niet te overtuigen.**

Gevraagd of er ooit aanvallen gebeurden op Khartoum, dan wel in de omgeving van Khartoum, door gewapende groepen, vroeg u zich af welk Khartoum werd bedoeld, en stelde u voorts dat er Khartoum 1, Khartoum 2, en Dem is (zie notities CGVS, p. 23). U uitgelegd dat dat verschillende wijken zijn van de stad Khartoum, en de vraag luidt: "was er ooit een gewapende beweging die de stad Khartoum binnenviel?", antwoordde u dat niet te weten (zie notities CGVS, p. 24). Gevraagd of u ooit hoorde van de 'beweging voor rechtvaardigheid en gelijkheid', antwoordde u ontkennend. **Uit informatie waarover het Commissariaat Generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier gevoegd werd, blijkt dat de Darfoerese rebellenbeweging voor rechtvaardigheid en gelijkheid ['Justice and Equality Movement' – JEM] op 10 mei 2008 een grootschalige militaire aanval op Khartoem en Umdurman uitvoerde waarbij meer dan 220 doden zouden zijn gevallen en het Soedanese leger met tanks, vliegtuigen en helikopters de aanval afsloeg, waarbij er 48 uur onafgebroken gevechten werd in de straten van Khartoem en Omdurman. Nadien werd een avondklok ingesteld, en werden er honderden individuen gearresteerd in de weken volgend op de aanval vanwege JEM. Dat u hieromtrent helemaal niets weet te vertellen, dit geen enkel belletje deed rinkelen, en u geenszins op de hoogte bleek te zijn van deze evenementen, doet volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerd verblijf in Khartoum ten tijde van deze evenementen.** Gevraagd of er ooit overstromingen waren in de stad Khartoum, wanneer u er woonde, vroeg u zich af of er bedoeld werd op een overstroming veroorzaakt door de zee (notities CGVS, p. 24) – een eerder vreemde vraag, gezien Khartoum geenszins in de nabijheid van enige zee gelegen is. U uitgelegd dat er u gewoon gevraagd wordt of er zich ooit grote overstromingen voordeden, ongeacht de oorzaak van deze overstroming, antwoordde u dat er geen overstromingen waren wanneer u te Dem [wijk in Khartoem] woonde .

Uit de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat de regenval in Khartoem en Soedan in het algemeen, in de maand augustus 2013, erg zwaar was en Soedan getroffen werd door de zwaarste overstromingen in 25 jaren na wekenlange continue regenval – hierbij werd voornamelijk de regio Khartoem hard getroffen, waar minstens 15 000 huizen werden vernietigd door het wassende water, en duizenden andere huizen beschadigd. Zo'n 84 000 mensen, in Khartoem alleen, waren geaffecteerd door de overstromingen. Publieke gebouwen, zoals scholen, ziekenhuizen, kantoren, winkels, markten en sanitaire voorzieningen werden beschadigd. Er ontstonden protesten tegen de overheid, die ervan werd beschuldigd geen adequaat antwoord te bieden op de overstromingen, en er werd een burgercampagne – met de naam 'Nafeer' – opgezet om hulp te bieden aan de slachtoffers van de overstromingen in Khartoem. **Dat u hieromtrent niets weet, en zich geen enkele overstroming herinnert gedurende de periode [2005-2017] dat u beweerdelijk te Khartoem woonde als Eritrees vluchteling, doet – gezien bovenstaande informatie – verder ernstig afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming.**

U verklaarde dat u Soedan verliet in juni 2017, naar Ethiopië reisde, en daar met de hulp van een smokkelaar een identiteitskaart te hebben aangekocht op frauduleuze wijze, waarna u op basis van deze identiteitskaart een Ethiopisch paspoort werd afgeleverd (zie notities CGVS, p. 27). Gevraagd of het een toeval betreft dat uw naam – zoals opgegeven in het Ethiopisch paspoort in uw administratief dossier – heel erg hard lijkt op de naam van uw beweerdte echtgenoot, verklaarde u dat u de identiteit van de zus van uw echtgenoot gebruikte, en u documenten op haar naam vroeg (zie notities CGVS, p. 25). U verklaarde dat zowel uw echtgenoot als zijn zus Eitrees zijn, en deze zus de Ethiopische nationaliteit niet bezit. Gevraagd waarom u dan haar naam gebruikte, verklaarde u dat u deze naam niet zou vergeten, gezien de smokkelaar u gezegd had een naam te nemen die u niet riskeert te vergeten. Gevraagd waarom u dan niet simpelweg uw eigen naam gebruikte, gezien uw schoonzus evenmin Ethiopisch is, verklaarde u – nietszeggend en weinig verhelderend – dat u uw eigen voornaam (S.) en naam van grootvader niet hanteerde, omdat zij ook van Ethiopië zijn. Uw verklaringen zijn weinig samenhangend – u reikt immers geen enkele zinnige reden aan waarom u perse een valse naam zou moeten hebben opgegeven in Ethiopië. **In uw administratief dossier, zit een kopie van uw biometrisch Ethiopisch paspoort, alsook een kopie van de laissez-passer, afgeleverd door de Ethiopische autoriteiten te Brussel, en een schrijven vanwege de Ethiopische ambassade te Brussel waarin meegedeeld wordt dat er een nationaliteitsverificatie werd gevoerd door de bevoegde Ethiopische autoriteiten omtrent (onder meer) uw persoon en paspoort, en bevestigd werd dat u Ethiopisch bent en de Ethiopische nationaliteit bezit.** U geconfronteerd met de vaststelling dat de Ethiopische autoriteiten u wel degelijk als Ethiopisch burger identificeerden, en gevraagd waarom dezen dat zouden doen indien u niet echt Ethiopisch zou zijn, verklaarde u enkel dat het paspoort nu eenmaal Ethiopisch is. Deze verklaring is, gezien het geheel aan bovenstaande vaststellingen, allesbehalve afdoende, en overtuigt voor het overige niet. Gevraagd of u enige vrees koestert in het geval u zou terugkeren naar Ethiopië, verklaarde u enkel dat het uw land niet is, en herhaalt u nogmaals dat u betaalde voor het paspoort – zonder gewag te maken van enige vervolgingsvrees ten aanzien van Ethiopië.

Tot slot dient opgemerkt dat de extreme laattijdigheid van uw verzoek om internationale bescherming, en uw onvermogen daartoe een enigszins redelijke en overtuigende verklaring te bieden, volstrekt niet verenigbaar is met een 'gegronde vrees voor vervolging', noch met een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade'.

Zo blijkt uit uw verklaringen en de informatie in het administratief dossier, dat u sinds januari 2018 in België bent, en dat u reeds een eerste keer door de politie opgepakt en gecontroleerd werd op 10/01/2018 – waarbij u op de mogelijkheid werd gewezen een asielaanvraag in te dienen – u een tweede keer door de politie opgepakt en gecontroleerd werd op 06/03/2018, waarna er u een bevel afgeleverd werd om het grondgebied te verlaten, u een derde keer door de politie opgepakt en gecontroleerd werd op 13/04/2018, waarna er u opnieuw een bevel afgeleverd werd om het grondgebied te verlaten, een vierde keer door de politie opgepakt en gecontroleerd werd op 18/05/2018 waarna er u een bevel afgeleverd werd om het grondgebied te verlaten, en u ten slotte een vijfde keer door de politie opgepakt en gecontroleerd werd op 25/05/2018, waarna er u een bevel afgeleverd werd om het grondgebied te verlaten, met vasthouding met het oog op verwijdering. U verbleef sindsdien in een gesloten centrum. Nadat de Ethiopische autoriteiten u op 24/08/2018 een laissez-passer afleverden, en uw Ethiopische nationaliteit bevestigden, diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in op 27/08/2018.

U gevraagd waarom u danig talmde met het indienen van een verzoek om internationale bescherming, legde u eerst uit dat u geen asiel wou vragen omdat u op zoek was naar uw broer – die naar Europa zou zijn gereisd wanneer u zo'n 13 à 14 jaar oud was (zie notities CGVS, p. 4). U heeft er geen enkel idee van waar in Europa uw broer zich zou bevinden. Gevraagd wat de zoektocht naar uw broer, te maken

heeft met een onwil om asiel te vragen, verklaarde u vaagweg dat u uw broer moet vinden om te leven, en u niets bent zonder hem (zie notities CGVS, p. 5). U erop gewezen dat het indienen van een asielaanvraag u niet zou verhinderen op zoek te gaan naar uw broer, verklaart u vaagweg en geenszins een poging doende om een ernstige uitleg te geven, dat u van Eritrea bent, geen papieren heeft, u niet naar Soedan terug kan, en u nu asiel wilt vragen. Nog maar eens gevraagd waarom u dan van januari tot augustus wachtte om een verzoek tot internationale bescherming in te dienen, stelde u dan weer plots dat u eigenlijk wist wat 'asiel' was, en er u bij aankomst in het gesloten centrum werd uitgelegd dat ze u slechts twee maanden zouden vasthouden. Nadien werd deze periode verlengd met opnieuw twee maanden, zo verklaarde u, en stelde u zich dan de vraag 'waarom zou ik geen asiel vragen'. U gewezen op de vele politiecontroles die u meemaakte, en de meerdere bevelen die u werden afgeleverd, en gevraagd waarom u danig lang wachtte om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, stelde u dat u die bevelen niet kon lezen, en dat u – nadat u reeds drie maanden in een gesloten centrum verbleef – aan uw assistente zei dat u toch asiel wou vragen. Gezien u in een gesloten centrum werd geplaatst op 25/05/2018, betekent dit dat u pas omstreeks 25/08/2018 aangegeven zou hebben dat u een asielaanvraag wilt indienen – hetgeen dus helemaal geen verklaring biedt voor de vaststelling waarom u danig lang talmde met het indienen van een verzoek om internationale bescherming, tot 27/08/2018. U aan het einde van het persoonlijk onderhoud, nogmaals gevraagd naar de redenen voor de extreme laattijdigheid van uw verzoek om internationale bescherming, gaf u opnieuw aan dat u de mogelijkheid tot vragen van asiel niet kende, en u dat pas wist eens u zich in het centrum bevond. Gezien u reeds werd opgesloten in een gesloten centrum vanaf 25/05/2018, biedt dit nog steeds geen verklaring waarom u danig lang wachtte om een verzoek in te dienen, met name pas op 27/08/2018, enkele dagen na de aflevering van de laissez-passer door de Ethiopische autoriteiten.

Deze vaststellingen indachtig, dient geconcludeerd dat u geen enkele zinnige reden weet te geven voor de extreme laattijdigheid van de door u ingediende asielaanvraag. Voorgaande bedenkingen hypothekeren dan ook in negatieve zin de ernst en geloofwaardigheid van de door u ingeroepen 'vrees voor vervolging' en 'risico op het lijden van ernstige schade'.

De advocate – Marthe Van Beurden – die u bijstond tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS op 09/10/2018, maakte voorts volgende opmerking (zie notities CGVS, p. 31-32). Zo vond zij het frappant dat 'u afgestraft wordt omdat u geen informatie kreeg met betrekking tot de mogelijkheid van een asielaanvraag', daar het, althans volgens uw advocate, 'een gekende praktijk is van de Dienst Vreemdelingenzaken om daarover geen informatie te geven, en eerder mensen te willen buiten gooien in plaats van ze asiel te laten vragen'. Voorts stelt ze dat de mogelijkheid tot aanvragen van asiel niet wordt uitgelegd door de politie, wanneer dezen transmigranten oppakken. Niettegenstaande de zware en ernstige beschuldigingen vanwege uw advocate jegens de Dienst Vreemdelingenzaken, legde deze geen enkel element neer ter ondersteuning van deze verklaringen. Voorts blijkt uit het politieverlag d.d. 10/01/2018, dat u wel degelijk op deze mogelijkheid werd gewezen, maar u duidelijk maakte dat u verkiest om naar Engeland door te reizen. Daarnaast stelde de advocate die u bijstond – opnieuw zonder enig element neer te leggen dat haar verklaringen ondersteunt - dat er 'gigantisch veel corruptie bestaat in Ethiopië, en het bijzonder simpel is om een valse identiteitskaart te kopen'. Hoewel in deze het bestaan van corruptie in Ethiopië geenszins ontkend wordt, dient echter opgemerkt dat het loutere bestaan van corruptie in het algemeen, in Ethiopië, geenszins een bewijs vormt voor uw verklaring dat u uw paspoort middels corruptie verkreeg. Net zoals er in Ethiopië corruptie voorkomt, bekomen heel wat Ethiopiërs hun paspoort zonder beroep te moeten doen op corrupte beampten. Verder stelde uw advocate die u bijstond tijdens het persoonlijk onderhoud, dat u bij een eventuele terugkeer naar Ethiopië, in de gevangenis zal belanden daar u het land verlaten heeft zonder toestemming. Gevraagd op basis waarvan blijkt dat u illegaal het land verliet, stelde uw advocate wederom dat u het land verliet met een vals paspoort. Uw advocate erop gewezen dat de Ethiopische autoriteiten zelf nochtans stellen dat dit geenszins een vals paspoort is, en opnieuw gevraagd waarop uw advocate zich baseert, stelde uw advocate dat ze zich op uw verklaringen baseert. De redenering die uw advocate poogt uit te werken, slaat echter nergens op: ze baseert zich op uw verklaringen om, zonder meer, te poneren dat u onmenselijke behandeld zal worden in geval van terugkeer naar Ethiopië omdat u illegaal het land zou hebben verlaten, maar negeert daarbij gemakshalve de vaststelling dat de Ethiopische autoriteiten zelf reeds aangaven dat dit paspoort geenszins vals is. De bewering van uw advocate, met name dat u onmenselijke behandeling te vrezen heeft in handen van de Ethiopische autoriteiten, omdat u het land verlaten zou hebben met een vals paspoort, is derhalve op niets gebaseerd. Voorts blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde landinformatie, dat er geen sprake is van bestraffing van teruggekeerde asielzoekers uit Ethiopië.

Tot slot merkte de advocate die u bijstond tijdens het persoonlijk onderhoud op dat er u geen vragen gesteld werden naar 'de trauma's die u doorstond in Europa, hoewel u een kwetsbaar profiel heeft'. U maakte evenwel op geen enkel moment enig gewag van trauma's die u in Europa doorstaan zou hebben. Voorts werd er wel degelijk – en uitgebreid – gepeild naar uw profiel, zoals u zich voorstelt, als

Eritrees vluchtelingen die het grootste deel van haar leven illegaal in Soedan verbleef. Er kon echter geenszins geloof gehecht worden aan dit profiel. Evenmin gaf u op enig moment aan getraumatiseerd te zijn, en antwoordde u ontkennend wanneer er u werd gevraagd of er bepaalde elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming zouden bemoeilijken (zie 'Vragenlijst bijzondere procedurele noden DVZ' in administratief dossier).

Het feit dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig bent binnengekomen of uw verblijf op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich, gezien de omstandigheden van uw binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u noch direct, noch indirect mag teruggedleid worden naar Eritrea, daar geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering over deze nationaliteit te beschikken."

2. 2 Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 25 oktober 2018 in een eerste middel een schending aan van artikel 57/7^{quater} van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

In een tweede middel voert verzoekster een schending aan "van artikel 1,12° en 48/6, §5 van de Vreemdelingenwet, van artikel 24 van de procedurerichtlijn (2013/32/EU) en van artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn (2011/95/EU)".

In een derde middel voert verzoekster een schending aan "van artikel 3 van het Europees Verdrag voor Rechten van de Mens (hierna: EVRM)".

Verzoekster vraagt de bestreden beslissing te vernietigen "met een verwijzing naar het CGVS teneinde bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen". In ondergeschikte orde vraagt verzoekster de bestreden beslissing te hervormen en haar als vluchteling te erkennen, haar minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen.

2.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster "Verzoek kopie gehoor", "Mail van de sociaal assistente van verzoekster betreffende een kopie van het gehoor", "Medische documenten betreffende de opname voor abortus", "Foto's in het ziekenhuis" en "Rapport Asylos".

2.3. Over de procedure

2.3.1. Verzoekster voert een schending aan van artikel 57/7^{quater} van de Vreemdelingenwet en zij verwijst dienaangaande naar arresten van de Raad van 21 juni 2018 en 5 juli 2018 (RvV 21 juni 2018, nr. 205 654; RvV 5 juli 2018, nr. 206 574).

2.3.2. Artikel 57/5^{quater} van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 1. De ambtenaar van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen neemt tijdens het persoonlijk onderhoud, bedoeld in artikel 57/5ter, schriftelijk nota van de verklaringen afgelegd door de verzoeker om internationale bescherming.

De notities van het persoonlijk onderhoud vormen een getrouwe weergave van de vragen die aan de verzoeker werden gesteld en van zijn antwoorden en bevatten minstens de bij koninklijk besluit bepaalde gegevens.

§ 2. De verzoeker om internationale bescherming of zijn advocaat kan schriftelijk een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud aanvragen.

Wanneer deze aanvraag de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen binnen twee werkdagen na het persoonlijk onderhoud bereikt, betekent de Commissaris-generaal de kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud aan de verzoeker om internationale bescherming of aan zijn advocaat alvorens een beslissing in verband met het verzoek om internationale bescherming te nemen. De kopie van de notities wordt door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen betekend overeenkomstig de bepalingen van artikel 51/2.

§ 3. De verzoeker om internationale bescherming of zijn advocaat kan aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen opmerkingen bezorgen over de kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Deze opmerkingen worden schriftelijk in de proceduretaal aan de Commissaris-generaal meegedeeld. De Commissaris-generaal onderzoekt deze opmerkingen alvorens een beslissing te nemen in verband met het verzoek om internationale bescherming, voor zover :

1° de aanvraag van een kopie bedoeld in paragraaf 2 de Commissaris-generaal bereikt binnen twee werkdagen na het persoonlijk onderhoud, en

2° de opmerkingen de Commissaris-generaal bereiken binnen acht werkdagen na de betekening van de kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud aan de verzoeker om internationale bescherming of aan zijn advocaat.

Als de cumulatieve voorwaarden bedoeld in het derde lid niet vervuld zijn, onderzoekt de Commissaris-generaal de meegedeelde opmerkingen op voorwaarde dat deze hem ten laatste de werkdag vóór het nemen van de beslissing betreffende het verzoek om internationale bescherming bereiken.

De verzoeker om internationale bescherming, wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud wanneer op de werkdag vóór het nemen van de beslissing in verband met het verzoek om internationale bescherming, geen enkele opmerking de Commissaris-generaal heeft bereikt. Als de opmerkingen die de Commissaris-generaal in voorkomend geval hebben bereikt, slechts betrekking hebben op een deel van de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud, wordt de verzoeker om internationale bescherming geacht in te stemmen met de rest van de inhoud van de notities.

§ 4. Wanneer de artikelen 57/6, § 2, 57/6, § 3, 57/6/1, § 1 of 57/6/4 worden toegepast, kan een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud worden betekend op hetzelfde ogenblik als de betekening van de beslissing in verband met het verzoek om internationale bescherming.”

2.3.3. Artikel 57/5^{quater} van de Vreemdelingenwet betreft een omzetting van artikel 17 van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: *herschikte Procedurerichtlijn*):

“1. De lidstaten zorgen ervoor dat van elk persoonlijk onderhoud hetzij een uitvoerig en feitelijk verslag met vermelding van alle inhoudelijke elementen, dan wel een schriftelijke weergave wordt opgesteld.

2. De lidstaten kunnen voorzien in de geluidsopname of audio-visuele opname van het persoonlijke onderhoud. Indien een dergelijke opname is gemaakt, zorgen de lidstaten ervoor dat de opname of een schriftelijke weergave daarvan beschikbaar is in samenhang met het dossier van de verzoeker.

3. De lidstaten zorgen ervoor dat de verzoeker, bij de afsluiting van het persoonlijke onderhoud of binnen een bepaalde termijn voordat de beslissingsautoriteit een beslissing neemt, in de gelegenheid wordt gesteld om mondeling en/of schriftelijk opmerkingen te maken en/of opheldering te verschaffen over verkeerdt vertaalde passages of misvattingen in het verslag of de schriftelijke weergave. Daartoe zorgen de lidstaten ervoor dat de verzoeker volledig wordt geïnformeerd over de inhoud van het verslag of over de inhoudelijke elementen van de schriftelijke weergave, zo nodig met bijstand van een tolk. Daarna vragen de lidstaten de verzoeker om te bevestigen dat de inhoud van het verslag of de schriftelijke weergave een correcte afspiegeling is van het onderhoud.

Wanneer het persoonlijke onderhoud overeenkomstig lid 2 is opgenomen en de opname als bewijs wordt toegelaten in de beroepsprocedures als bedoeld in hoofdstuk V, hoeven de lidstaten de verzoeker niet te vragen om te bevestigen dat de inhoud van het verslag of de schriftelijke weergave een correcte afspiegeling van het onderhoud vormt. Onverminderd artikel 16 hoeven lidstaten, wanneer zij voorzien in zowel een schriftelijke weergave als in een opname van het persoonlijke onderhoud, de verzoeker niet toe te staan opmerkingen te maken over en/of opheldering te verschaffen bij de schriftelijke weergave.

4. Indien een verzoeker weigert te bevestigen dat de inhoud van het verslag of de schriftelijke weergave een correcte afspiegeling van het persoonlijke onderhoud vormt, worden de redenen voor deze weigering in het dossier van de verzoeker opgenomen.

Die weigering belet de beslissingsautoriteit niet om een beslissing over het verzoek te nemen.

5. Verzoekers en hun juridische adviseurs of andere raadslieden als bedoeld in artikel 23, hebben toegang tot het verslag of de schriftelijke weergave en, in voorkomend geval, tot de opname voordat de beslissingsautoriteit een beslissing neemt.

Wanneer lidstaten zowel in een schriftelijke weergave als in de opname van het persoonlijke onderhoud voorzien, hoeven zij in de in hoofdstuk III bedoelde procedures in eerste aanleg geen toegang tot de opname te bieden. Niettemin bieden zij in die gevallen in de in hoofdstuk V bedoelde beroepsprocedures toegang tot de opname.

Onverminderd lid 3 van dit artikel kunnen de lidstaten bepalen dat, wanneer het verzoek in overeenstemming met artikel 31, lid 8, wordt behandeld, toegang wordt geboden tot het verslag of de schriftelijke weergave en, indien toepasselijk, tot de opname, op hetzelfde ogenblik als de beslissing wordt genomen.”

2.3.4. De Belgische wetgever heeft bij de omzetting van de Europese Richtlijn voor het verkrijgen van het verslag over en de opname van het persoonlijke onderhoud voorzien in een welbepaalde procedure. Aldus dient de kopie van de notities schriftelijk en de binnen wettelijk bepaalde termijn worden aangevraagd. Opmerkingen kunnen geformuleerd worden binnen een wettelijk voorziene termijn. Deze opmerkingen moeten gebeuren in de taal van de procedure. De commissaris-generaal anderzijds moet de eventueel geformuleerde opmerkingen onderzoeken indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarde, inzake het aanvragen van de kopie van de notities en het overmaken van de geformuleerde opmerkingen. Aan het niet-formuleren van opmerkingen over het geheel of een gedeelte van de kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud wordt tevens een vermoeden van instemming gekoppeld.

2.3.5. De procedure in artikel 57/5^{quater} van de Vreemdelingenwet is bijgevolg geenszins vrijblijvend, doch bedoeld om de persoon die verzocht om internationale bescherming toe te laten zich te vergewissen dat alle nuttig gegevens correct werden genoteerd alvorens een beslissing over zijn aanvraag wordt genomen.

2.3.6. Wat betreft de versnelde procedures kan uit de formulering van artikel 57/5^{quater} § 4 van de Vreemdelingenwet (“§ 4. Wanneer de artikelen 57/6, § 2, 57/6, § 3, 57/6/1, § 1 of 57/6/4 worden toegepast, kan [eigen onderlijning] een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud worden betekend op hetzelfde ogenblik als de betekening van de beslissing in verband met het verzoek om internationale bescherming.”) geenszins worden afgeleid dat de commissaris-generaal in het geval van een toepassing van deze procedures wordt vrijgesteld van de verplichting om een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud over te maken aan de asielzoeker wanneer deze laatste of zijn advocaat hierom schriftelijk en binnen de wettelijke termijn heeft verzocht. Deze paragraaf doelt enkel op de mogelijkheid om bij toepassing van voormelde (versnelde) procedures af te wijken van de termijn waarin de kopie van de notities moeten worden overgemaakt aan de asielzoeker of zijn advocaat en deze kopie pas (ten laatste) samen met de bestreden beslissing te betekenen.

2.3.7. Ook artikel 17 van de herschikte Procedurerichtlijn vermeldt dat de asielzoeker “binnen een bepaalde termijn voordat de beslissingsautoriteit een beslissing neemt [eigen onderlijning] in de gelegenheid wordt gesteld om mondeling en/of schriftelijk opmerkingen te maken en/of opheldering te verschaffen over verkeerd vertaalde passages of misvattingen in het verslag of de schriftelijke weergave” en “dat de verzoeker volledig wordt geïnformeerd over de inhoud van het verslag” (artikel 17.3 herschikte Procedurerichtlijn), maar dat de lidstaten ook kunnen bepalen dat “wanneer het verzoek in overeenstemming met artikel 31, lid 8 (behandelingsprocedure die overeenkomstig de fundamentele beginselen en waarborgen in hoofdstuk II wordt versneld en/of aan de grens of in transitzones wordt gevoerd overeenkomstig artikel 43) wordt behandeld, toegang wordt geboden tot het verslag [eigen onderlijning] of de schriftelijke weergave en, indien toepasselijk, tot de opname, op hetzelfde ogenblik als de beslissing wordt genomen [eigen onderlijning]”. De richtlijnconforme interpretatie van artikel 57/5^{quater} § 4 van de Vreemdelingenwet houdt dan ook in dat de commissaris-generaal een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud moet betekenen aan de verzoekster om internationale bescherming of diens advocaat wanneer hierom schriftelijk en binnen de wettelijke termijn werd verzocht, maar dat in het geval van bepaalde versnelde procedures, dit ook ten laatste bij het betekenen van de bestreden beslissing kan gebeuren.

2.3.8. De Raad verwijst dienaangaande nog naar de Memorie van Toelichting bij artikel 57/5^{quater}, § 4 van de Vreemdelingenwet: “Ten slotte bepaalt de vierde paragraaf dat zodra de artikelen 57/6, § 2, 57/6, § 3, 57/6/1, § 1 of 57/6/4 worden toegepast, een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud kan worden betekend op hetzelfde ogenblik als de betekening van de beslissing in verband met het verzoek

om internationale bescherming, gezien deze procedures korte termijnen voorziet [eigen onderlijning]. Dit betekent logischerwijs dat men niet zal wachten op de opmerkingen van de verzoeker of van zijn advocaat om een beslissing in verband met het verzoek om internationale bescherming te nemen. De eventuele opmerkingen in verband met de overeenstemming van de notities met de inhoud van het persoonlijk onderhoud zullen worden onderzocht in het kader van de beroepsprocedure.” (Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp van 22 juni 2017, DOC 54 2548/001, p. 100). Hieruit blijkt eveneens dat de aangevraagde kopie van de notities bij bepaalde (versnelde) procedures, in afwijking van de algemene regel, ten laatste samen met de bestreden beslissing kan worden betekend, gelet op de korte termijnen van deze procedures.

2.3.9. Uit de *“Aanvraag: kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud op basis van artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet”* (stuk 6 van het administratief dossier) en uit de bij het verzoekschrift gevoegde *“Verzoek kopie gehoor”* blijkt dat op 9 oktober 2018 een aanvraag geformuleerd werd voor het verkrijgen van een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud op basis van artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet. Dit staat haaks op de vermelde bewering van de commissaris-generaal dat een dergelijke aanvraag nooit werd ingediend (zie de bij het verzoekschrift gevoegde *“Mail van de sociaal assistente van verzoekster betreffende een kopie van het gehoor”*). De aanvraag van 9 oktober 2018 werd ingevuld tijdens het persoonlijk onderhoud (*“Het formulier voor de aanvraag van een kopie op basis van artikel 57/5quater vreemdelingenwet wordt afgegeven.”*; notities persoonlijk onderhoud, p. 3) en vermeldt het correcte *“dossiernummer CGVS”*, de naam die vermeld staat op verzoeksters Ethiopisch paspoort waarmee zij ook werd opgeroepen, de handtekening van de aanvrager en de handtekening van *“de gemachtigde van het CGVS”*. Op het formulier werd aangeduid dat zowel de *“verzoeker om internationale bescherming in het betreffend dossier”* als de *“advocaat die handelt in naam en voor rekening van”* een kopie wenst te verkrijgen van de notities van het persoonlijk onderhoud.

2.3.10. Gezien een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud aldus schriftelijk en binnen de twee werkdagen na het persoonlijk onderhoud werd aangevraagd, kan verzoekster worden bijgetreden waar zij in haar middel aanvoert dat, volgens artikel 57/7quater van de Vreemdelingenwet, de kopie van de notities in onderhavige (versnelde) procedure *“ten laatste met het betekenen van de bestreden beslissing [moest] worden overgemaakt”*. Uit het administratief dossier kan enkel blijken dat noch verzoekster, noch haar advocaat de gevraagde kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud ontving. De *“Mail van de sociaal assistente van verzoekster betreffende een kopie van het gehoor”*, bij het verzoekschrift gevoegd, stelt dat de commissaris-generaal zou gemeend hebben dat er nooit een dergelijke aanvraag werd ingediend, wat kennelijk onjuist is nu uit het administratief dossier het tegendeel blijkt.

2.3.11. Verzoeksters advocaat stuurde op 17 oktober 2018 en op 19 oktober 2018 een e-mail naar de commissaris-generaal waarin een kopie van het administratief dossier gevraagd werd. Dat verzoeksters advocaat uiteindelijk op 22 oktober 2018, zijnde 7 dagen na de betekening van de bestreden beslissing, per e-mail inzage kreeg in het administratief dossier, doet geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen omtrent de procedure zoals voorzien bij artikel 57/7quater van de Vreemdelingenwet. Met de invoering van voornoemd artikel heeft de wetgever immers een aparte en specifieke procedure voor het (tijdig) verkrijgen van een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud vooropgesteld, naast de reeds bestaande mogelijkheid om inzage te krijgen in het administratief dossier, zoals gewaarborgd door artikel 32 van de Grondwet en geregeld in de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur.

2.3.12. De procedure van artikel 57/7quater van de Vreemdelingenwet wordt gekenmerkt door duidelijk omschreven termijnen, een mogelijkheid tot het formuleren van opmerkingen door de asielzoeker in de taal van de procedure en een regeling in verband met het vermoeden van instemming. Het niet-naleven van deze specifieke wettelijke procedure kan niet worden toegedekt door het naleven van de algemene regels inzake het recht op inzage en de openbaarheid van bestuur.

2.3.13. Gelet op de specifieke procedure die de Europese wetgever heeft voorzien en die door de Belgische wetgever voor het (tijdig) verkrijgen van een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud en het belang hiervan voor het voorbereiden van een effectief beroep, kleeft aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid die door de Raad niet kan worden hersteld en

dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

2.3.14. Het eerste middel is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 12 oktober 2018 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes november tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK